

Repertoriul jurisprudenței

ORDONANȚA CURȚII (Camera a opta)

14 noiembrie 2013 *

„Stabilirea cheltuielilor de judecată”

În cauza C-582/11 P-DEP,

având ca obiect o cerere de stabilire a cheltuielilor de judecată recuperabile în temeiul articolului 145 din Regulamentul de procedură, introdusă la 7 iunie 2013,

Schwaaner Fischwaren GmbH, cu sediul în Schwaan (Germania), reprezentată de A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin,

reclamantă,

împotriva

Rügen Fisch AG, cu sediul în Sassnitz (Germania), reprezentată de M. Geitz, Rechtsanwalt,

pârâtă,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul C.G. Fernlund, președinte de cameră, domnul A. Ó Caoimh și doamna C. Toader (raportor), judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Ordonanță

- 1 Prezenta cauză are ca obiect stabilirea cheltuielilor de judecată efectuate de Schwaaner Fischwaren GmbH (denumită în continuare „Schwaaner Fischwaren”) în cauza Rügen Fisch/OAPI (C-582/11 P).

* Limba de procedură: germana.

Recursul

- 2 Prin recursul introdus la 22 noiembrie 2011 în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Rügen Fisch AG (denumită în continuare „Rügen Fisch”) a solicitat anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 21 septembrie 2011, Rügen Fisch/OAPI – Schwaaner Fischwaren (SCOMBER MIX) (T-201/09, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care, pe de o parte, acesta a respins acțiunea sa în anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 20 martie 2009 (cauza R 230/2007-4, denumită în continuare „decizia în litigiu”), prin care s-a admis cererea de declarare a nulității parțiale a mărcii comunitare SCOMBER MIX, și, pe de altă parte, a obligat-o la plata cheltuielilor de judecată.
- 3 Prin Ordonanța din 10 iulie 2012, Rügen Fisch/OAPI (C-582/11 P), Curtea a respins acest recurs ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat. De asemenea, Curtea a obligat Rügen Fisch la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI și de Schwaaner Fischwaren.
- 4 Întrucât nu s-a ajuns la un acord între Schwaaner Fischwaren și Rügen Fisch cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată recuperabile aferente procedurii de recurs menționate, Schwaaner Fischwaren a introdus prezenta cerere.

Argumentele părților

- 5 Schwaaner Fischwaren solicită Curții să fixeze cuantumul cheltuielilor de judecată recuperabile la suma de 18 875,85 euro. Acest cuantum se compune din următoarele sume:
 - 14 040 de euro, reprezentând onorarii de avocat;
 - 2 801,10 euro, reprezentând taxa pe valoarea adăugată (denumită în continuare „TVA”);
 - 1 339,84 euro, reprezentând cheltuieli de transport;
 - 367,24 euro, care reprezintă cheltuieli diverse și corespunde în special cheltuielilor cu efectuarea de copii, precum și taxelor poștale și de telecomunicații.
- 6 În această privință, Schwaaner Fischwaren arată că aceste cheltuieli erau necesare și nu sunt excesive, având în vedere în special importanța economică considerabilă a litigiului pentru activitățile sale. Astfel, posibilitatea de a folosi în mod liber termeni descriptivi în sectorul industriei pescuitului ar avea o importanță esențială pentru producția, pentru distribuția și pentru publicitatea realizate de această societate.
- 7 Schwaaner Fischwaren solicită de asemenea Curții să îi acorde suma de 300 de euro, aferentă prezentei proceduri de stabilire a cheltuielilor de judecată.
- 8 Rügen Fisch susține, cu titlu principal, că Schwaaner Fischwaren trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată în temeiul articolului 140 alineatul (3) din Regulamentul de procedură. În această privință, arată că intervenția Schwaaner Fischwaren în susținerea OAPI în fața Tribunalului nu era necesară, după cum nu era necesară nici intervenția acesteia în calitate de altă parte în procedura de recurs, în special din moment ce această întreprindere a prezentat argumente în foarte mare măsură analoge celor ale OAPI.
- 9 În subsidiar, Rügen Fisch susține că cheltuielile de judecată a căror stabilire se solicită nu sunt recuperabile. Mai precis, aceasta arată că o parte dintre facturi, anexate de Schwaaner Fischwaren la cererea sa, sunt anterioare datei introducerii recursului în care s-a pronunțat Ordonanța Rügen

Fisch/OAPI, citată anterior. Astfel, cheltuielile de consiliere care făceau obiectul acestor facturi ar corespunde în realitate unor cheltuieli în legătură cu procedura de declarare a nulității în fața OAPI și a camerei de recurs a acestuia.

- 10 Rügen Fisch contestă de asemenea faptul că Schwaaner Fischwaren se poate prevala de cheltuielile de reprezentare facturate de doi avocați, dat fiind că, în raport cu complexitatea medie a cauzei, folosirea serviciilor unui singur avocat era suficientă pentru a asigura reprezentarea Schwaaner Fischwaren.
- 11 Rügen Fisch arată de asemenea că sumele solicitate cu titlu de TVA nu pot face obiectul prezentei cereri întrucât Schwaaner Fischwaren, în calitate de întreprindere obligată la plata TVA-ului, este în măsură să obțină de la autoritățile fiscale germane rambursarea sau deducerea acestei taxe.
- 12 În plus, Rügen Fisch contestă numărul de ore și tariful orar facturate de consilierii Schwaaner Fischwaren. Astfel, ținând seama de complexitatea medie a cauzei, cheltuielile de judecată solicitate în acest temei ar fi excesive.
- 13 În cele din urmă, Rügen Fisch consideră că semnul „SCOMBER MIX” care a făcut obiectul procedurii de declarare a nulității nu avea o importanță esențială din punct de vedere economic pentru Schwaaner Fischwaren.

Aprecierea Curții

Cu privire la admisibilitatea cererii

- 14 În ceea ce privește admisibilitatea prezentei cereri, trebuie constatat că, contrar celor susținute de Rügen Fisch, aceasta din urmă a fost obligată de Curte, în cadrul Ordonanței Rügen Fisch/OAPI, citată anterior, la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de recurs efectuate atât de OAPI, cât și de Schwaaner Fischwaren, în temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, în versiunea în vigoare la data acestei ordonanțe.
- 15 Prin urmare, argumentația Rügen Fisch prin care urmărește să afirme că Schwaaner Fischwaren trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată în temeiul articolului 140 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Curții nu respectă însuși textul Ordonanței Rügen Fisch/OAPI, citată anterior.

Cu privire la cuantumul cheltuielilor de judecată recuperabile

- 16 Potrivit articolului 144 litera (b) din Regulamentul de procedură, aplicabil, în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, în procedurile având ca obiect un recurs, sunt considerate drept cheltuieli de judecată recuperabile „cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea unui agent, consilier sau avocat”.

Cu privire la cheltuielile efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului

- 17 Cheltuielile de judecată recuperabile sunt limitate, pe de o parte, la cheltuielile efectuate în vederea procedurii în fața Curții și, pe de altă parte, la cele care au fost necesare în acest scop (Ordonanța din 6 ianuarie 2004, Mulder și alții/Consiliul și Comisia, C-104/89 DEP, Rec., p. I-1, punctul 43, Ordonanța din 19 septembrie 2012, TDK Kabushiki Kaisha/Aktieselskabet af 21. november 2001, C-197/07 P-DEP, punctul 12, și Ordonanța din 10 octombrie 2013, OCVV/Schröder, C-38/09 P-DEP, punctul 18).

- 18 În ceea ce privește prezenta cerere, se impune să se arate, astfel cum a procedat în esență Rügen Fisch, că o parte importantă a facturilor prezentate de Schwaaner Fischwaren privește prestații ale consilierilor anterioare datei pronunțării hotărârii atacate, respectiv 21 septembrie 2011, inclusiv cheltuieli legate de prezentarea de memorii și de reprezentarea acestei interveniente în fața Tribunalului în ședința din 9 martie 2011. De asemenea, anumite facturi privesc consilierea acordată în cadrul procedurii de anulare inițiate în fața camerei de recurs a OAPI.
- 19 Or, în această privință, acțiunea Rügen Fisch a fost respinsă prin hotărârea atacată și, în cadrul acesteia, Tribunalul s-a pronunțat cu privire la cheltuielile de judecată aferente acestei acțiuni. Pe de altă parte, prin Ordonanța Rügen Fisch/OAPI, citată anterior, Curtea a respins recursul introdus de Rügen Fisch împotriva acestei hotărâri. Astfel, întrucât decizia Tribunalului, inclusiv cea privind cheltuielile de judecată, nu a fost anulată, revine Tribunalului obligația de a aprecia care sunt sumele recuperabile în urma procedurii care s-a desfășurat în fața sa în cauza în care s-a pronunțat hotărârea atacată și în care s-a admis cererea de intervenție a Schwaaner Fischwaren (a se vedea în acest sens Ordonanța din 11 ianuarie 2008, CEF și CEF Holdings/Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied și Technische Unie, C-105/04 P-DEP și C-113/04 P-DEP, punctul 22).
- 20 Rezultă că, în ceea ce privește cheltuielile de judecată în legătură cu această acțiune și a căror stabilire o solicită Schwaaner Fischwaren, ele pot face eventual obiectul unei cereri distincte introduse la Tribunal în condițiile prevăzute la articolele 87-92 din Regulamentul de procedură al acestuia și fără a aduce atingere articolului 85 din acest regulament, însă astfel de cheltuieli de judecată nu pot face obiectul prezentei cereri.
- 21 Prin urmare, în ceea ce privește exclusiv facturile prezentate de Schwaaner Fischwaren și care corespund consilierii acordate ulterior pronunțării hotărârii atacate, acestea sunt în număr de șase, iar suma lor totală se ridică la maximum 4 052,77 euro.

Cu privire la cheltuielile efectuate în vederea procedurii în fața Curții

- 22 Curtea, fixând cheltuielile de judecată recuperabile, ține cont de toate împrejurările cauzei până în momentul pronunțării ordonanței de stabilire a cheltuielilor de judecată, inclusiv de cheltuielile necesare aferente procedurii de stabilire a cheltuielilor de judecată (Ordonanța din 20 mai 2010, Tetra Laval/Comisia, C-12/03 P-DEP și C-13/03 P-DEP, punctul 42 și jurisprudența citată, precum și Ordonanța din 12 octombrie 2012, Zafra Marroquinos/Calvin Klein Trademark Trust, C-254/09 P-DEP, punctul 22).
- 23 În această privință, trebuie amintit că instanța Uniunii nu are competența de a stabili onorariile datorate de părți propriilor avocați, ci de a determina valoarea până la care aceste remunerații pot fi recuperate de la partea obligată la plata cheltuielilor de judecată (Ordonanțele citate anterior Tetra Laval/Comisia, punctul 43 și jurisprudența citată, precum și TDK Kabushiki Kaisha/Aktieselskabet af 21. november 2001, punctul 15).
- 24 Tot potrivit unei jurisprudențe constante, în lipsa unor dispoziții ale dreptului Uniunii de natură tarifară sau referitoare la timpul de lucru necesar, Curtea trebuie să aprecieze în mod liber datele cauzei, ținând seama de obiectul și de natura litigiului, de importanța acestuia din perspectiva dreptului Uniunii, precum și de dificultățile cauzei, de volumul de muncă pe care procedura contencioasă l-a necesitat din partea agenților sau a consilierilor care au participat la aceasta și de interesele economice pe care le-a prezentat litigiul pentru părți (a se vedea în special Ordonanța din 30 noiembrie 1994, British Aerospace/Comisia, C-294/90 DEP, Rec., p. I-5423, punctul 13, Ordonanța din 10 iulie 2012, Norma Lebensmittelfilialbetrieb/Yorma's, C-191/11 P-DEP, punctul 17, și Ordonanța din 16 mai 2013, Deoleo/Aceites del Sur-Coosur, C-498/07 P-DEP, punctul 20).

- 25 Pe de altă parte, cu ocazia stabilirii cuantumului cheltuielilor de judecată recuperabile, trebuie să se țină seama de numărul total de ore de muncă ce corespund prestațiilor efectuate și considerate obiectiv necesare în vederea procedurii vizate, independent de numărul de avocați care au efectuat munca (Ordonanțele citate anterior Tetra Laval/Comisia, punctul 56 și jurisprudența citată, precum și Deoleo/Aceites del Sur-Coosur, punctul 28).
- 26 Cuantumul cheltuielilor de judecată recuperabile de către Schwaaner Fischwaren și care sunt în legătură cu procedura de recurs în care s-a pronunțat Ordonanța Rügen Fisch/OAPI, citată anterior, trebuie să se aprecieze în raport cu aceste criterii.
- 27 În ceea ce privește interesele economice în cauză, nu se contestă, având în vedere importanța mărcilor în comerț, că Schwaaner Fischwaren avea un interes cert în confirmarea în recurs a hotărârii atacate, prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată de Rügen Fisch împotriva deciziei în litigiu. Astfel, prin această decizie, camera de recurs a OAPI a admis cererea de anulare în parte formulată de Schwaaner Fischwaren cu privire la marca comunitară SCOMBER MIX, în speță pentru produsele care fac parte din clasa 29 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, respectiv „Pește în conservă; conserve de pește; preparate pe bază de pește și preparate pe bază de pește în care s-au utilizat condimente, extracte de condimente, salate și legume; alimente preparate și semipreparate pe bază de pește”.
- 28 În ceea ce privește obiectul litigiului, trebuie să se arate că era vorba despre o procedură de recurs, care este limitată prin natura sa la aspecte de drept și care nu are drept obiect constatarea faptelor. În plus, anterior recursului, litigiul născut din cererea de declarare a nulității mărcii SCOMBER MIX formulată de Schwaaner Fischwaren făcuse deja obiectul unor examinări succesive de către divizia de anulare a OAPI, de către camera de recurs a acestuia, precum și de către Tribunal.
- 29 În ceea ce privește importanța litigiului apreciată din perspectiva dreptului Uniunii, trebuie să se constate că recursul cuprindea un motiv unic și nu ridica nicio problemă de drept nouă sau de o complexitate deosebită. În plus, Curtea l-a respins ca în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat, printr-o ordonanță adoptată în temeiul articolului 119 din Regulamentul de procedură, în versiunea în vigoare în acel moment.
- 30 În raport cu volumul de muncă prestată, reiese, în temeiul constatărilor de mai sus, că elaborarea de către Schwaaner Fischwaren a memoriului în răspuns în cadrul recursului în care s-a pronunțat Ordonanța Rügen Fisch/OAPI, citată anterior, nu a necesitat o analiză foarte aprofundată.
- 31 În sfârșit, în ceea ce privește sumele solicitate cu titlu de TVA, trebuie arătat că Schwaaner Fischwaren, având calitatea de persoană supusă la plata TVA-ului, este în drept să recupereze de la autoritățile fiscale TVA-ul plătit pentru bunurile pe care le achiziționează și pentru serviciile de care beneficiază. TVA-ul nu reprezintă, așadar, pentru această întreprindere o cheltuială propriu-zisă și, prin urmare, nu poate solicita, în speță, rambursarea TVA-ului plătit pentru cheltuielile de judecată (a se vedea în acest sens Ordonanța Norma Lebensmittelfilialbetrieb/Yorma's, citată anterior, punctul 24).
- 32 Având în vedere toate considerațiile care precedă, suma de 3 000 de euro trebuie considerată rezonabilă și obiectiv necesară pentru a asigura apărarea intereselor Schwaaner Fischwaren în cadrul recursului în care s-a pronunțat Ordonanța Rügen Fisch/OAPI.
- 33 În ceea ce privește suma de 300 de euro solicitată de aceasta din urmă în temeiul cheltuielilor aferente prezentei proceduri de stabilire a cheltuielilor de judecată, aceasta este de asemenea rezonabilă și justificată obiectiv.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) dispune:

Cuantumul total al cheltuielilor de judecată pe care Rügen Fisch AG trebuie să le ramburseze Schwaaner Fischwaren GmbH în temeiul recursului în care s-a pronunțat Ordonanța din 10 iulie 2012, Rügen Fisch/OAPI (C-582/11 P) se stabilește la 3 300 de euro.

Semnături